

Nr 200

Av fröken Stenberg m. fl., om åtgärder för lösning av barntillsyns-
problemet.

(Lika lydande med motion nr 237 i Andra kammaren)

Antalet platser för tillsyn av barn med förvärvsarbetande föräldrar har sedan 1965 ökat med cirka 10 000 per år och beräknas under 1970 nå upp till cirka 70 000, varav cirka 40 000 i dag- och fritidshem och cirka 30 000 i familjedaghem. Det betyder att antalet familjedaghemplatser då kommer att nära nog ha fyrdubblats på 5 år och antalet dag- och fritidshemsplatser nära nog tredubblats. Jämfört med 1960-talets första hälft har den senare hälften medfört en markant förbättrad ökningstakt. Enligt socialministern finns det skäl att vänta att denna utveckling skall fortsätta och att de närmaste åren skall medföra ett årligt tillskott av 10 000 tillsynsplatser i dag- och fritidshem. Därtill kommer det antal platser som enbart familjedaghemmen årligen kommer att tillskjuta.

Denna utveckling är naturligtvis glädjande liksom att socialministern som stimulans nu föreslår väsentligt ökade bidrag till driften av barnstugor.

Emellertid kvarstår faktum att den nuvarande och förväntade utbyggnadstakten inte på långt när leder fram till att samhällets barntillsyn får en tillfredsställande omfattning. Det stora antal till förvärvsarbete beredda föräldrar som måste stanna hemma och sköta barnen därför att barntillsynsfrågan ej kan lösas på annat sätt kommer inte att få sin situation påtagligt förbättrad annat än på mycket lång sikt. Det dröjer med nuvarande befolkningsutveckling oförändrad ungefär 100 år innan samhället får möjlighet att ordna heldagstillsyn för alla barn upp till 6-årsåldern, om man enbart förlitar sig till barnstugorna, och troligen 60 à 70 år om familjedaghemmen medräknas, förutsatt att de även i framtiden håller samma platsökningstakt som hittills.

Det är naturligtvis på grund av kostnaderna en omöjlighet för staten och kommunerna att nå en fullkomlig lösning på kort sikt. Det kan dock finnas skäl att undersöka huruvida åtgärder kan vidtagas även på den privata sektorn i syfte att underlätta tillsynssituationen. Bl. a. torde bostadsföretag av olika slag kunna medverka till att lämpliga barnstugelokaler byggs samtidigt med de hyresfastigheter företagen i fråga skall stå för. Med andra ord skulle tillgången till barnstugor bli en nästan lika

självklar service för hyresgästerna som tillgången till parkeringsplatser är i dag. Relationen mellan antalet lägenheter och tillsynsplatser måste naturligtvis dock bli en helt annan eftersom kostnaderna eljest skulle bli så höga att hyreskostnaderna bleve oskäligen även om stat och kommun förutsättes stå för driftkostnaderna i den skisserade situationen.

De här antydda tankegångarna, som ju endast avser ett bidrag till lösningen av hela det komplexa barn tillsynsproblemet, kräver givetvis ingående prövning för att närmare kunna värderas. Därför torde det vara lämpligt att delges såväl 1968 års barnstugeutredning som servicekommittén.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte hemställa att föresvarande motion överlämnas till 1968 års barnstugeutredning och till servicekommittén.

Stockholm den 20 januari 1970

Gunvor Stenberg (m)

Ruth Hamrin-Thorell (fp) Karl Pettersson (m) Ethel Florén-Winther (m)

Maj Pehrsson (cp) Per Blomquist (m) Lars Schött (m)

Nr 201

Av herr Svedberg, Erik, och herr Olsson, Erik, *angående bostadsbyggnadsplanen.*

(Lika lydande med motion nr 238 i Andra kammaren)

Stockholm den 22 januari 1970

Erik Svedberg (s)

Erik Olsson (s)